

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9T/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011781
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121011781.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného R. F., nar. XX.XX.XXXX v E., bytom M. 147, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, s použitím § 47 ods. 2 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 02.03.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

R. H o r v á t h nar. XX.XX.XXXX v E.,
trvale bytom M. XXX, M.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

z a t o, ž e

1) dňa 20.11.2020 v čase asi okolo 12.00 hod. v F. na ul. Y. odzadu pristúpil k J. T. narodenému v roku XXXX, zhodil ho na zem, prehľadával ho, trhal ho za vetrovku, čomu sa J. T. bránil tak, že si prekríženými rukami držal vetrovku pri tele, následne mu R. F. vybral z vnútorného vrečka vetrovky čiernu peňaženku, v hodnote 20 € s finančnou hotovosťou vo výške 340 €, po čom sa R. F. dal na útek, počas ktorého bol dosiahnutý svedkom skutku H. X., ktorý ho prinútil odcudzenú peňaženku aj s finančnou hotovosťou vrátiť J. T., čím spôsobil pošk. J. T. odreniny pravej a ľavej ruky a modrinu pod okom, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie, pričom odcudzením peňaženky s finančnou hotovosťou mu spôsobil škodu vo výške 360 €, a skutku sa dopustil napriek tomu, že

- rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 6T/93/1994 zo dňa 15.12.1994, právoplatným dňa 2.2.1995 bol odsúdený pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona, k § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a iné, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní päť rokov so zaradením na výkon trestu do II. /druhej/ nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal 22.12.1999,

- rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 5T/86/2000 zo dňa 23.01.2001, právoplatným dňa 25.04.2001 bol odsúdený pre trestný čin lúpeže ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 234 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a iné, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov a osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu do III. /tretej/ nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal 09.12.2011,

2) dňa 18.02.2021 asi o 12.00 hod. v F. na ul. M. R. T. oslovil T. U., nar. v roku XXXX, ktorého následne sprevádzal až na R. ulicu, kde mu na odľahlom mieste parkoviska oproti M. škole začal prehľadávať vrecká na teplákoch a bunde, ktoré mal oblečené a následne mu z vnútorného vrečka bundy vzal koženkovú peňaženku s obsahom občiansky preukaz a kartičku poistenca VŠZP na meno T. U. a finančnú hotovosť vo výške minimálne 140,- € v nominálnych hodnotách 1x 100 € bankovka, 1x 20 €

bankovka, 1x 10 € bankovka a mince rôznej nominálnej hodnoty a z miesta ušiel, čím poškodenému T. U. spôsobil škodu najmenej vo výške 170 €, a skutku sa dopustil napriek tomu, že
- dňa 11.07.2020 mu bola pre spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch uložená Obvodným oddelením PZ Hlohovec bloková pokuta vo výške 30 €, ev. č. bloku XXXXXXXX,
- rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/31/2019 zo dňa 7.5.2019 právoplatným dňa 7.5.2019 bol odsúdený pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 pís. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom výkonu trestu, pričom mu bola určená skúšobná doba v trvaní päť rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa v skúšobnej dobe,

t e d a

v bode 1)

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, hoci už bol za trestné činy uvedené v § 47 ods. 2 Trestného zákona, § 43 ods. 1 Trestného zákona č.140/1961 Zb., spáchané hoci aj v štádiu pokusu, dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody,

v bode 2)

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný na sebe a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

v bode 1)

zločin lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona s použitím § 47 ods. 2 Trestného zákona, § 437 ods. 5 Trestného zákona a § 43 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

v bode 2)

zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. d), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 47 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. Y. XXXX/XX, F., s jeho uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Štefanovi U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, Y., škodu vo výške 140,00 € (stoštyridsať eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Sasinkovo XXX, Sasinkovo, so zvýškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ť o v o d n e n i e :

R. Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 27.08.2021 obžalobu na obvineného R. F., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom M. XXX, M., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, s použitím § 47 ods. 2 Trestného zákona v bode 1) obžaloby, a zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. d), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v bode 2) obžaloby, ktoré mali byť obvineným spáchané na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava bol obžalovaný poučený o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, o možnosti radiť sa s obhajcom pred vyhlásením podľa § 257 ods. 3 Trestného poriadku a o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku v rozsahu § 257 ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku. Obžalovaný bol tiež osobitne poučený o tom, že v prípade, ak bude súd rozhodovať o treste, tak vo vzťahu ku skutku v bode 1) obžaloby prichádza do úvahy použitie § 47 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za dokonaný trestný čin lúpeže podľa § 188 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> Trestného zákona, ktorý už bol za takéto trestné činy, hoci aj v štádiu pokusu, dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, uloží mu trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky uvedené v § 47 ods. 1 písm. a) a b) Trestného zákona; inak mu uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov, a vo vzťahu ku skutku v bode 2) obžaloby môže prichádzať do úvahy použitie § 38 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona nepoužije.

Obžalovaný po porade s obhajcom vo vzťahu ku skutku v bode 1) obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, a vo vzťahu ku skutku v bode 2) obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 2) obžaloby.

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia odpovedal „áno“. Prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného vo vzťahu ku skutku v bode 2) obžaloby prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 2) obžaloby, prijal, keď skutok skutkovo a právne posúdil zhodne s prednesenou obžalobou, pretože na podklade dokazovania vykonaného v prípravnom konaní súd nemal žiadne pochybnosti o naplnení všetkých štyroch zákonných formálnych znakov zločinu krádež podľa § 212 ods. 1, písm. d), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívne stránka. Súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku v bode 2) obžaloby, sa nevykoná, a súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Zároveň prítomným stranám oznámil, že dokazovanie vo vzťahu ku skutku v bode 1) obžaloby sa vykoná v plnom rozsahu a dokazovanie ku skutku v bode 2) obžaloby sa vykoná v rozsahu výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy: výsluch svedka H. X., výsluch svedkyne Z. J., výsluch svedka poškodeného J. T., a ďalšie dôkazy uvedené ďalej v odôvodnení.

Obžalovaný R. F. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že keď bol na polícii dňa 19.02.2021, vypočúvali aj toho svedka, bol mu predložený kamerový záznam, na čo svedok uviedol „áno, poznám toho páchatel'a podľa bundy“, a policajť požiadala svedka aby opísal páchatel'a podľa čft tváre, svedok povedal, že nevie opísať páchatel'a podľa čft tváre. Policajti sa medzi sebou rozprávali, ako môžu obviníť páchatel'a na základe výpovede svedka, že pozná páchatel'a podľa bundy. Mali pred sebou zápisnicu, ktorú mu prečítali, a že ako mohol ukázať na kamerový záznam, že sa jedná o toho páchatel'a, ako ho mohol spoznať keď mal rúško a čiapku. Keď mu povedal policajť aby sa vyjadril k tomu, či bol holohlavý, či mal znak na čele, svedok povedal, že nie. Potom mu zase prečítali zápisnicu, že počul krik od poškodeného a vybehol z domu, videl páchatel'a, ako bije poškodeného, ako to mohol vidieť, keď utekal za páchatel'om, doniesol ho naspäť, aby vrátil peňaženku. Keď mu toto policajť všetko vysvetľoval, poukázali na nejakú ženu, že kričala „R. nechaj ho“. Celý skutok nepopísal tak, ako sa to stalo, a preto ho (obžalovaného) prepustili devätnásteho až do 15.03.2021, kedy pre neho prišli policajti z W. a predviedli ho pred vyšetrovatel'ku. Vyšetrovatel'ka sa vyjadrila, že ho (obžalovaného) dá do väzby, pretože sa dopustil lúpeže a povedala, že svedok jednoznačne poukázal na kamerový záznam aj podľa čft tváre. On im povedal, že polícia to riešila, že svedok ho opísal len podľa bundy. Obžalovaný ďalej uviedol, že jeho družka vydala bundu policajtom, potom dostal list, že bunda bola vrátená aj peňaženka. Obžalovaný ďalej uviedol, že poškodeného J. T. nepozná, ani H. X. nepozná. Na otázku, ako si vysvetľuje, že svedok H. X. ho opoznal ako páchatel'a trestného činu, uviedol, že to spravila vyšetrovatel'ka tak, ako mohla, keď udal poškodený, že páchatel'a videl v rúšku, čiapke, ako mohol poukazovať na ten album, prečo to potom nespravila tá polícia, lenže keď to nebolo preukázané, tak čo mali spraviť tí policajti. Spravila to vyšetrovatel'ka S. O., ona ho oklamala, nemal k nej dôveru. Na otázku, či bol prítomný pri výsluchu svedka H. X., uviedol, že bol prítomný dňa 19.02.2021 na polícii v F., svedka nevidel, ale boli tam traja policajti a on (obžalovaný), dvaja išli vypočúvať svedka, tretí zostal pri ňom. Tí dvaja sa vrátili a povedali, že páchatel'a poznajú podľa bundy, ten policajť, čo bol pri ňom, ich poslal naspäť, aby svedok opísal podľa čft tváre. V ten deň on svedka nevidel a ani svedok jeho nevidel. Nemá vedomosť o tom, či polícia v ten deň robila opoznanie páchatel'a. Na otázku, či v deň, keď bol na polícii, mal rúško, uviedol, že mal, ale mal ho položené na stole, ani na tom kamerovom zázname nebolo rúško „ani čiapku som nemal na hlave, akurát tú bundu som mal.“ Nepamätá sa, či mal alebo nemal čiapku, rúško mal, ale nevie akej farby. Červené botasky v živote nemal. V tom čase žil s jeho družkou Z. J. a jeho maloletými deťmi. Na otázku, či polícia zisťovala, či má nejakú obuv červenej farby, uviedol, že vyšetrovatel'ke dával návrhy, ale zobrala len tú bundu. Na polícii sa nezúčastnil opoznania s viacerými osobami a ani s poškodeným T.. Na otázku, či si pamätá, kde bol 20.11.2020, odpovedal, že bol v R., hľadal si robotu. Býval v F. na adrese J. XX/B. Ďalej uviedol, že v R. bol kvôli robote, volal z telefónu, v ten deň išiel určite taxíkom preč. Žena chcela, aby mal lepšiu robotu, volali všade, mal takúto šancu v R., preto tam išiel a volal s vedúcim, jeho meno uviesť nevedel. Názov prevádzky uviesť nevedel, bolo to v potravinách, niekde pri Tescu, boli tam viaceré možnosti keď volal, aj okná umývať, aj brigádnicke roboty. Nepamätal si, koľkokrát volali. Na sto percent si volal taxík a nenachádzal sa v meste F.. Názov taxislužby uviesť nevedel, má ho v telefóne. Na otázku, ako dlho bol v R., uviedol, že sa vrátil ráno okolo pol siedmej na druhý deň, keď vystúpil v S., bola tam taká samoobsluha, obchod blízko stanice, tam poprosil pani, aby mu zavolala taxík a odtiaľ išiel do F. a ešte si tam spravil nákup v tom S.. Z F. išiel do Leopoldova, išiel taxíkom, z Leopoldova do R., išiel rýchlikom. Z Piešťan do Leopoldova išiel rýchlikom a z Leopoldova do Hlohovca išiel taxíkom, čo mu volala tá pani v samoobsluže. Z Hlohovca do Leopoldova išiel asi o 12:05, 12:10, vtedy sa nachádzal na ubytovni U., J. XX/B. O. z F. do Leopoldova je približne 3 kilometre, trvá asi 10 minút. Z F. do S. išiel taxíkom sám. V Leopoldove bol asi pol hodinu, bol tam sám. O tom, že išiel za prácou do Piešťan, hovoril svojej žene, riešili to spolu, spolu tam volali, mali jeden telefón. Cestou tam bol taxík biely, cestou späť bol taxík čierny. Druh vozidla uviesť nevedel, autá nepozná. V ten deň mal oblečené sivé tepláky s nápisom na ľavej nohe, biele botasky, krátku modrú bundu na zips. Nepamätá si, či mal niečo na hlave. V Piešťanoch sa s potenciálnym zamestnávateľom nestretol, telefón mal doma, nemal telefón pri sebe, zostal pri družke. Na otázku, či si pamätá číslo telefónu na taxislužbu, uviedol „nepamätám si keď som si ja volal.“. Na otázku, ako dlho bol v Piešťanoch, uviedol, že „do rána, ráno som sa vrátil. Keď som bol v Piešťanoch, ja som sa pustil smerom do mesta, nakoľko som nestretol ani toho čo sme boli dohodnutí ohľadom práce, bol som v meste, pri nemocnici som sa zastavil. Chodil som hore dole po meste. Dostal som sa na takú uličku, že som nevedel ani kde je stanica. Nevieť čo mi to napadlo, neviem prečo som sa nepýtal ľudí, kde je tá stanica. Motal som sa okolo mesta. Bol som tam okolo 23:00 alebo 23:30 večer. A potom som bol na stanici do rána. Bola tam aj autobusová zastávka,

ale nevedel som, či autobus ide alebo nie.“ Na otázku, či vie uviesť, za akým účelom zostal v Piešťanoch, keďže sa nestretol s pánom ohľadom práce, uviedol, že „neviem, ja som chcel, že nájdem nejakých cigáňov, chcel som sa s nimi rozprávať ohľadne roboty, nikoho som takého nestretol. Potom som ľutoval, že som si nezobral ten telefón so sebou.“ Keď sa vrátil domov, deti spali, bol unavený. Nepamätá sa, či ešte kontaktoval tú osobu ohľadom práce. Poškodenému U. peniaze nevrátil.

Svedok H. X. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že videl, čo sa stalo, bol na firme, počul krik, pozrel sa cez takú škáru, že niečo sa deje. Ten pán (svedok na hlavnom pojednávaní ukázal na obžalovaného) ťkol dôchodcu, ťahal mu nejaký predmet, myslel si, že je to puzdro od okuliarov. Potom svedok vyšiel z druhej strany, ten pán išiel rýchlejšim krokom, svedok ho dobehol a povedal mu, že nech ide naspäť, nech mu vráti čo zobral. On najprv nechcel, že on nič nespravil, a potom mu vrátil peňaženku, tým pádom on odišiel a svedok dôchodcovi povedal, nech si skontroluje, či tam má všetko. Ešte si od neho pýtal občiansky preukaz, aby vedel policajtom povedať, o koho sa jedná o toho dôchodcu. Potom svedok išiel domov, lebo nemal telefón pri sebe, a zavolať políciu. Ošetril toho pána, zobral z domu igelitku aby mu prehodil nákup. Potom prišli policajti. Dôchodcu pozná z videnia, on je taký hluchonemý. Ďalej uviedol, že incident sa odohral v F., na ul. F., ešte predtým si všimol toho pána a dôchodcu, ako išiel dva kroky za ním. K. išli smerom od firmy D. na hlavnú cestu na F., išli po ulici Ľuda M. smerom na F.. Z. videl zo vzdialenosti približne dva metre, bolo to hneď za jeho múrom. Predmet, ktorý ťahal od poškodeného, ťahal z bočného vrečka kabátu, z vnútorného. Na otázku, ako konkrétne páchatel ťkol dôchodcu, uviedol, že dôchodca bol chrpte, on bol nad ním. Poškodený bol na chrpte, oháňal sa rukami, páchatel od neho ťahal tie predmety, páchatel bol nad ním zohnutý, stál. Na otázku, či ho udieral rukami, pästami alebo kopal do neho, uviedol, že nie, oni sa tam handrkovali, videl ako ťahá ten predmet z kabáta a on kričal „pomôc, pomôc“. Poškodený rozhadzoval všelijako rukami, bránil sa. Na otázku, či okrem toho, že poškodený je hluchonemý, má vedomosť, že má aj iné zdravotné postihnutia, uviedol, že on tak zvláštne rozpráva. Páchatel mal oblečený čierny kabát, červené tenisky a čierne rúško, mal ho len po ústa, trčali mu fúzy. Na otázku, či by vedel s odstupom času popísať ako vyzeral (páchatel) v tvári, uviedol, že určite áno, určite je to on. Na otázku, aby povedal, čo mal na sebe, aby ho opísal, ako si ho pamätá v čase incidentu, uviedol, že si pamätá tie fúzy, tie oči, že mal červené tenisky, čierne rúško. Na otázku, či tam zaregistroval ešte nejakú osobu, uviedol, že je to dosť dávno, oni kričali ešte po sebe, nejaké dievča kričalo z vedľajšej uličky, tuší, že „Peter prestaň“, je to už dosť dávno, nechce to skomoliť, ale v tej prvej výpovedi je to meno. Neskôr svedok uviedol, že to bolo také niečo „Peter nechaj ho, Peter nechaj ho“, tú osobu nevidel. Keď priniesol poškodenému peňaženku, on si ju sám skontroloval pred ním, videl ako si ráta peniaze. Videl, koľko tam má peňazí, ale presnú sumu si nepamätá. Na otázku, či poškodený mal po útoku nejaké zranenia, uviedol, že áno, bol celý doškriabaný, mal krvavé ruky (svedok ukázal na vrchnú časť ruky, druhú stranu dlane). Ďalej uviedol, že s ním policajti v Trnave robili opoznanie páchatela, čas si už nepamätá, ale robili to z fotiek, nevie, kedy to bolo, možno dva týždne, možno mesiac (po incidente). Na otázku, či páchatela medzi tým, ako ho videl pri napadnutí poškodeného, do času, kedy bolo vykonané opoznanie, videl, uviedol, že áno, s autobusom nakladal v U. vo firme, čo je v Hlohovci, a „tento pán“ tam bol s takým deckom pri hlavnej bráne do U. a potom ho ešte v ten istý deň videl pri kultúrnom dome v Hlohovci. Na otázku, či poškodený, keď mu dal peňaženku, spomínal, či mu nejaké peniaze chýbajú, uviedol, že on povedal, že má všetko. Ďalej uviedol, že len čo prešiel cez cestu, zaujal ho dôchodca, čo ho dlho nevidel. Preto si ich všimol, že odkiaľ išli, ten dôchodca išiel, možno ani nevedel, že niekto za ním ide, spolu sa nerozprávali. (svedok) išiel dovnútra do firmy, len započul, ako bol na ich dvore, krik. Pozrel sa cez škáru a tam zbadal incident. Na otázku, či medzi ním a páchatelom bola nejaká komunikácia, uviedol, že on ho dobehol, vravel mu, nech ide naspäť, nech mu vráti veci a že zavolá policajtov. Najprv nechcel ísť, až potom išiel, stále tvrdil, že nič nezobral. Páchatel bol o kúsok nižší ako on (svedok). Na otázku, či by vedel porovnať siluetu postavy, páchatela s prítomným obžalovaným, vizuálnym pohľadom na obžalovaného, či je to tá istá, povedal potom, ako sa obžalovaný postavil, že áno, vtedy mal taký kabát a vyzeral trochu pevnejšie.

Za účelom odstránenia rozporov ohľadom mena, ktoré svedok počul, a obsahu peňaženky, sa postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. čítala skoršia výpoveď svedka H. X. zo dňa XX.XX.XXXX, a svedok ako vysvetlenie k rozporom uviedol, že čo sa týka mena, ak je tam napísané R., tak to bol R., a čo sa týka obsahu peňaženky, uviedol, že dnes (na hlavnom pojednávaní) si tú sumu nepamätal, nechcel klamať.

Svedkyňa Z. J. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že v ten deň hľadali roboty, on (obžalovaný) sa vybral do R., zavolať mu v ten deň taxík, v Hlohovci sa nezdržiaval, to vie, lebo odchádzal s tým, že si ide hľadať prácu a odchádzal do Piešťan, pretože mu volala taxík. V ten deň bola

celý deň doma, starala sa o deti, varila, stále to isté. Na otázku, či obžalovaný mal alebo nosil červené topánky alebo tenisky, uviedla, že nie, červené nikdy nemal, vie, aké mal tenisky, boli bledé, telová farba. V ten deň nevie čo mal obuté, ale tenisky mal len jedny doma, krémové. Nepamätá si, aké nosil rúška. Na otázku, či ich nosil aj obžalovaný, uviedla, že to nevie, ale keď nosili všetci, tak aj on. Na otázku, či si pamätá, pred rokom koľko mal asi kíľ, akej bol obžalovaný postavy v roku 2020, uviedla, že približne takýto furt, nevidí u neho, že by schudol, možno trošku, veľké zmena tam nie je. Myslí si, že bundu nemal, mal na sebe sivú mikinu, v ten deň si nepamätá, čo mal na sebe, ale väčšinou v tomto chodil. Videla na vlastné oči taxík, ktorý ho bral, lebo má výhľad pekne von ako pred ubytovňu, videla, ako ho odváža taxík. Na otázku, či v deň, kedy malo dôjsť ku skutku, počas dňa komunikovali po telefóne, uviedla, že on ani nemal telefón. Ďalej uviedla, že sa jej zdá, že to bol november, keď si šiel hľadať robotu, lebo ona vtedy skončila s robotou a chcela dať jeho do roboty. Prácu si išiel hľadať do R., do nejakej firmy, nevie presne. Na otázku, že kam objednávala taxík, aká bola cieľová stanica, uviedla, že nevie, tuší že R.. Na otázku, čo obžalovaný povedal, keď sa vrátil, ako dopadol na tom pohovore, uviedla, že to už nevie, ale myslí si, že vtedy ho nezobrali, že mali plný stav. Ďalej uviedla, že v tom čase v novembri 2020, mal čiernu bundu s takou kožušinou na kapucni, nevie ako často ju nosil. Ďalej uviedla, že on nemá žiadne školy, jeho vzdelanie je základné. Hľadanie práce prebiehalo tak, že spoločne pozerali na telefón na internet, a podľa ponúk chodili za tými robotami, nevie čo bolo v tých Piešťanoch, aký druh práce. Ona to prezvonila a oni jej volali naspäť, oni sa dohodli, že sa majú stretnúť, taký bol jeho cieľ do Piešťan. Na otázku, čo jej obžalovaný uviedol ohľadom toho stretnutia, keď sa vrátil, uviedla, že nevie, tuší, že ho nezobrali, nevie, on mal viacero stretnutí, aj v Trnave niekde. K stretnutiu malo dôjsť koncom novembra, tuší, že dvadsiateho, taxík volala tak o 12:00 alebo 12:15, všetko sa odohralo v jeden deň, a v ten deň v poobedňajších, možno večerných hodinách, už bývala tma, sa obžalovaný vrátil domov. Taxík bol takej modrej farby, lesklo modrej, oni majú len také. Odišiel do R.. Na otázku, či bol ešte aj v nejakom inom meste v ten deň, uviedla, že nevie, podľa nej nie. V tom čase používali len jeden mobil. Na otázku, či vie, ako sa obžalovaný vrátil v ten deň domov, akým prostriedkom, uviedla, že normálne sa vrátil, asi už neprišiel na taxíku, nepýtala sa ho ako prišiel, nevie, ako prišiel.

Svedok poškodený J. T. na hlavnom pojednávaní na otázku obhajcu, či videl páchatel'a tak, aby ho mohol spoznať a či je to osoba, ktorá je prítomná na súde, odpovedal, že to nie je on, to musí byť druhý, vyšší a chudší. Na otázku, či mu boli vrátené peniaze, ktoré mu páchatel' zobral, uviedol, že nie, neboli vrátené vôbec. Na otázku, či mu policajti ukazovali fotky páchatel'a a či mal na tých fotkách rúško, uviedol, že nie, nevidel ho, bol vysoký, štíhly, mal mladú ženu, nízku, rúško nemal. Ukazovali mu dve, tri fotky. Ďalej uviedol, že páchatel' ho prepadol odzadu, zhodil ho (ukázal rukou približne do úrovne chrčta), nevidel ho, bol v šoku, padol na betón. Páchatel' utiekol. Oblečené mal rifle, nejaké modré, vetrovku, nepamätá si to, bol v šoku. Bol to cigáň. Páchatel' ho sledoval, odzadu, keď išiel domov, tam ho našli padnutého, pomohli mu a išiel domov. Na otázku, či sa bránil, uviedol, že nebránil sa, nemal ako. Páchatel' mu zobral čiastku peňazí, čo mal v peňaženke, behali tam vojaci, chytili ho, mal tam 400-500 Eur, 300 Eur mu zmizlo. Na otázku, či pri útoku utrpel nejaké zranenie, uviedol, že oko, trochu mal aj hlavu od krvi, nešiel k doktorovi, bol doma sám, poumýval sa. Keď ho zhodil na zem, začal do neho kopat' keď bol na zemi. Na otázku, kde mal peňaženku, ktorú mu páchatel' zobral, uviedol, že vo vetrovke, a ukázal na vnútorné vrecko vetrovky, bránil ju, aj tak mu ju páchatel' vytrhol. Na otázku, či mu po útoku niekto pomohol, uviedol, že pomohli mu dvaja ľudia, chlapi, profesionálni vojaci, poďakoval sa im, utekali za páchatel'om, chytili ho, peňaženku mu doniesli. Ďalej uviedol, že s páchatel'om bola asi jeho žena, išla s kočiarikom, myslel si, že pôjdu na inú stranu, išli za ním. Bola aj s kočiarikom aj s malým deckom, išla okolo, videl ju tam, ona tam sedela a čakala. Na otázku, ktorou časťou tela dopadol po útoku na zem, ukázal na oblasť nad ľavým okom a potom rukou pred telo, smerom dolu od tela. Na otázku, či mu vzal páchatel' peňaženku vytrhnutím, uviedol, že on mu ju vykrútil, bol silnejší ako on.

Za účelom odstránenia rozporov ohľadom bránenia sa pred páchatel'om a zranení, ktoré mal mať spôsobené, sa postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. čítala skoršia výpoveď svedka poškodeného Milana T. zo dňa XX.XX.XXXX a prepis výsluchu, a svedok poškodený ako vysvetlenie k rozporom uviedol, že čo sa týka bránenia, že bol v šoku, svedok poškodený ukázal ako má zavretú vetrovku tak, že ju drží rukami dlaňami v časti kde je zips, resp. pravú časť vetrovky si pravou rukou pritlačil k telu a posunul k ľavej časti hrudníka z pohľadu svedka a ľavú časť vetrovky držal ľavou rukou a touto ľavou časťou prekryl svoju pravú ruku a pravú časť bundy, potom vetrovku otvoril a pravou rukou ukázal pohyb ruky smerujúci od ľavého vnútorného vrecka vetrovky z pohľadu svedka smerom von z vetrovky na pravú časť z pohľadu svedka. K rozporu ohľadom zranenia uviedol, že mal modrinu pod okom, nebol s tým u lekára, sám sa vyliečil.

Na hlavnom pojednávaní boli ďalej vykonané dôkazy: znalecký posudok znalkyne MUDr. D. J. č. 21/2021 (č. l. 188-194), znalecký posudok znalkyne R. M. U., č. 48/2021 (č. l. 148-164), odborné vyjadrenie vypracované: J. T. - X., Z.: XX XXX XXX, (č. l. 195), znalecký posudok znalkyne PhDr. M. U., č. XX/XXXX (č. l. 127-146), zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.08.2021 pred Okresným súdom Bratislava IV, sp. zn. 2T/59/2018 (č. l. 350-353), uznesenie o začatí trestného stíhania z 10.12.2020, ČVS:ORP-1581/1-VYS-TT-2020 (č. l. 10), uznesenie o vznesení obvinenia z 15.3.2021, ČVS:ORP-1581/1-VYS-TT-2020 (č. l. 20-22), zápisnica o rekognícii osoby z 04.03.2021 spolu s fotoalbumom (č. l. 116-123), zápisnica o vydaní veci zo dňa 16.03.2021 (bunda) (č. l. 212-215), rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 07.05.2019, sp. zn. 4T/31/2019 (č. l. 257-258), rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16.08.2021, sp. zn. 2T/59/2018, t. č. bez doložky PPL (č. l. 472 - 488), pripojený spis Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/93/1994, a z neho: rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15.12.1994, sp. zn. 6T/93/1994 (č. l. 258-266), uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 02.02.1995, sp. zn. 4To/15/1995 (č. l. 279-283), uznesenie o započítaní väzby do výkonu trest (č. l. 289), hlásenie zmien od ZVJS Ružomberok (č. l. 291), nariadenie výkonu trestu (č. l. 293, 294); ďalej pripojený spis Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/86/2000, a z neho: rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23.01.2001, sp. zn. 5T/86/2000 (č. l. 224-233), uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.04.2001, sp. zn. 6To/67/2001 (č. l. 244-246), nariadenie výkonu trestu (č. l. 247); ďalej lustrácia RO (register obyvateľov), lustrácia GP (generálnej prokuratúry), lustrácia CDB (databáza súdov), lustrácia CESDAP (centrálne evidencie správnych deliktov a priestupkov) a lustrácia RT (register trestov).

Po vyhodnotení dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. súd dospel k nasledovným záverom.

K výroku o vine za skutok v bode 1) obžaloby.

Z vykonaných dôkazov je podľa názoru súdu jednoznačne preukázané, že skutok v bode 1) obžaloby sa stal, má znaky trestného činu uvedeného v obžalobe a skutok spáchal obžalovaný R. F..

Rozhodujúcim dôkazom o vine obžalovaného je výpoveď svedka H. X. na hlavnom pojednávaní, ktorú súd vyhodnotil ako konzistentnú, presvedčivú a logickú, pričom svedka súd posúdil ako osobu schopnú náležite si zapamätať prežitú udalosť a reprodukovať ich. Súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli svedka motivovať k uvádzaniu iných skutočností ako tých, ktoré bol schopný vnímať, s cieľom zámerne poškodiť obžalovaného.

Y. H. X. bol priamym svedkom prevažnej časti skutku, pretože uviedol, že videl obžalovaného a poškodeného Milana T., videl, ako obžalovaný išiel dva kroky za ním, videl to zo vzdialenosti asi dva metre, potom videl, ako obžalovaný ťíkol poškodeného, poškodený bol na chrbte, obžalovaný bol nad ním, ťahal mu nejaký predmet z vnútorného bočného vrečka kabáta, videl ako poškodený rozhadzuje rukami, bráni sa, potom obžalovaného videl ísť rýchlejšim krokom, dobehol ho a povedal mu, aby išiel naspäť vrátiť poškodenému, čo mu zobral, na čo obžalovaný vrátil peňaženku. Svedok poškodeného pozná z videnia, vie, že je hluchonemý a zvláštne rozpráva.

Svedok H. X. videl väčšiu časť skutku, bol v bezprostrednej prítomnosti poškodeného a obžalovaného, a bez zbytočných pochybností ich oboch identifikoval. Y. H. X. ako páchatel'a skutku jednoznačne identifikoval obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kedy ho označil „tento pán“, ukázal na neho, opätovne uvádzal „tento pán“ a ukazoval na obžalovaného, a tiež uviedol, že určite je to on. Y. tiež uviedol, že medzi skutkom a opoznaním páchatel'a videl páchatel'a ešte dva krát, raz pri bráne do Bekaertu s dieťaťom a potom pri kultúrnom dome v Hlohovci. Y. poznamenáva, že obžalovaný má maloleté deti, a obžalovaný tiež uviedol, že v čase skutku býval na adrese J. XX/B, F., čo je adresa ubytovne Bekaert, a rovnako svedkyňa Z. J., partnerka obžalovaného, uviedla, že spolu s obžalovaným bývali na adrese J. XX/B, F.. Svedok H. X. tak mohol vidieť obžalovaného na mieste, ktoré uviedol. Vzhľadom na skutočnosť, že svedok Jozef X. videl páchatel'a bezprostredne pri páchaní skutku, v čase skutku bol v jeho prítomnosti nejaký čas, podľa názoru súdu dostatočný čas na zapamätanie si osoby (videl páchatel'a, dobehol páchatel'a, vracal sa s páchatel'om k poškodenému), a túto osobu spoznal aj neskôr na verejnosti ako aj na hlavnom pojednávaní, súd dospel k záveru, že svedok H. X. jednoznačne identifikoval obžalovaného ako páchatel'a skutku.

K námietkam obhajoby, že rekognícia so svedkom H. X. je nezákonná, pretože páchatel mal mať v čase skutku rúško, a pri rekognícii boli použité fotografie osôb bez rúška, a tiež z dôvodu, že v zápisnici o rekognícii je uvedený iný trestný čin, než pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, súd uvádza nasledovné. Označenie iného trestného činu v záhlaví zápisnice súd považuje za chybu v písaní, ktorá sama o sebe nespôsobuje nezákonnosť rekognície, nakoľko z ostatného obsahu zápisnice a z priebehu rekognície je zrejmé, ktorého trestného konania sa úkon týkal. Čo sa týka použitých fotografií, súd súhlasí s obhajobou v tom, že svedkovi mali byť predložené také fotografie, ktoré čo najviac zodpovedajú skutočnostiam, čo v prejednávanej veci znamená, že na fotografiách sa mali nachádzať osoby zodpovedajúce opisu svedka, vrátane nasadeného rúška, pretože rúško podstatným spôsobom mení časť tváre, ktorá je viditeľná. Rekognícia mala čo najviac zodpovedať podmienkam, za ktorých svedok videl páchatela. Pretože sa na fotografiách nachádzajú osoby bez rúška, hoci svedok opísal páchatela ako osobu s rúškom, súd na tento dôkaz neprihliadal. Ako však už bolo uvedené, súd mal skutočnosť, že páchatelom skutku je obžalovaný, za preukázanú nie na základe rekognície, ale na základe výsluchu svedka Jozefa X. na hlavnom pojednávaní. Y. o identifikácii páchatela zo strany svedka Jozefa X. nemal žiadne pochybnosti aj z toho dôvodu, že svedok na hlavnom pojednávaní vysvetlil, podľa čoho obžalovaného určil za páchatela. Svedok uviedol, že páchatel mal rúško len po ústa, trčali mu fúzy, pamätá si tie fúzy, tie oči, čo súd považuje za dostatočné vysvetlenie toho, na základe čoho určil obžalovaného za páchatela. V tomto smere je tiež potrebné uviesť, že obžalovaný mal v pojednávacej miestnosti na hlavných pojednávaniach nasadené rúško, teda išlo o podmienky podobné tým, za akých sa stal skutok, a za týchto podmienok svedok H. X. označil obžalovaného R. F. ako páchatela skutku.

K rozporom medzi výpoveďou svedka Jozefa X. a výpoveďou svedka poškodeného J. T., ktoré spočívajú najmä v tom, že svedok H. X. uviedol, že obžalovaný je páchatel skutku, a že poškodenému pomáhal sám, a poškodený J. T. uviedol, že obžalovaný nie je páchatelom skutku, a že mu pomohli dvaja chlapi, vojaci, súd uvádza nasledovné. Pri uvedených skutočnostiach, ktoré sú navzájom v rozpore, súd vychádzal z výpovede svedka H. X., pretože dospel k záveru, že svedok H. X., ktorý je zároveň priamym svedkom skutku, je schopný náležite si zapamätať a reprodukovať prežité skutočnosti. Odlišné skutočnosti, ktoré uviedol svedok poškodený J. T., súd pripisuje šoku poškodeného z udalosti (napr. poškodený uviedol „nie, nevidel som ho, bol vysoký, štíhly“ alebo „prepadol ma odzadu, ja som ho nevidel, bol som v šoku“), vyššiemu veku poškodeného a jeho zdravotnému stavu, podľa ktorého je slabomyseľný. Súd v tomto smere poukazuje aj na znalecký posudok znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej, znalkyne v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, č. 48/2021, v ktorom je okrem iného uvedené, že poškodený má ťažkú nedoslýchavosť, má potrebu stability a rovnováhy, pri jej narušení dochádza k stavom zmätenosti a celkovej dezorganizácii správania, v záťažových situáciách má problémy so sebaovládaním, má sklon správať sa impulzívne, bez rozmyslenia, s neprimeranou intenzitou (pri neočakávanom správaní sa aktivuje pud sebazáchovy), jeho intelekt je hlboko podpriemerný, dokáže zaregistrovať realitu, uložiť si ju do pamäte a vo forme spomienky reprodukovať, nemá tendenciu skresľovať výpovede, v jeho výpovediach sa nenachádzajú fabulácie, konfabulácie, ani iné patologické obsahy, preto jeho výpovede obsahujú pozitívne znaky všeobecnej vierohodnosti, z psychologického hľadiska ich možno považovať za vierohodné, a neboli zistené žiadne motivačné činitele, ktoré by viedli poškodenému k vypovedaniu nepravdy. Uvedený záver súd vykladá tak, že poškodený nemá tendencie k vymýšľaniu si alebo skresľovaniu, a záver o tom, že dokáže zaregistrovať realitu, podľa názoru súdu nevyklučuje, že poškodený v dôsledku iných už skôr uvedených skutočností môže priebeh skutku vnímať odlišne od toho, ako sa skutok reálne stal, resp. záver o tom, že dokáže zaregistrovať realitu, súd nevykladá tak, že skutočnosti sa udiali do každého detailu presne tak, ako ich opísal poškodený. Súd mohol schopnosť poškodeného vnímať skutočnosti, ktoré sa dejú okolo neho, a jeho reakcie na prebiehajúce skutočnosti, vnímať aj priamo na hlavnom pojednávaní pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní. Poškodenému museli byť otázky napísané na papier, jeho odpovede boli niekedy strohé, skôr heslovité ako používajúce rozvité vety, a niekedy namiesto odpovede na otázku ukazoval a opakoval gestá s rukami. Na základe týchto skutočností je rozdiel v schopnosti vnímať prežité skutočnosti medzi svedkom H. X. a poškodeným J. T. evidentný, a súd preto vyhodnotil výpoveď svedka H. X. za rozhodujúcu.

Podstatné však je, že základný priebeh skutku opísali obaja svedkovia zhodne. Výpovede svedkov sú zhodné v tom, že páchatel poškodeného sledoval, poškodený uviedol, že ho sotil zozadu, svedkovia ďalej zhodne uviedli, že páchatel sa snažil poškodenému odcudziť veci, poškodený sa bránil, páchatel odcudzil peňaženku, ušiel, niekto ho dobehol a peňaženku mu vrátil. Súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že svedok H. X. a poškodený J. T. opisujú jednu a tú istú udalosť. Dokonca poškodený J. T. uviedol,

že s páchatelom bola asi jeho žena, išla s kočiariikom, a svedok H. X. uviedol, že počul ženský krik, niečo ako „R. nechaj ho, Peter nechaj ho“, pričom aj toto meno je zhodné s menom obžalovaného. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že aj výpoveď poškodeného J. T. je dôkazom preukazujúcim vinu obžalovaného.

Z pripojených spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/93/1994, a Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/86/2000, a z nich vykonaných listinných dôkazov, je preukázaná skutočnosť, že obžalovaný PP. už bol za trestný čin lúpeže dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody v zmysle § 47 ods. 2 Tr. zák.. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nové Ves zo dňa 15.12.1994, sp. zn. 6T/93/1994, právoplatným dňa 02.02.1995 bol odsúdený pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona, k § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a iné, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní päť rokov so zaradením na výkon trestu do II. /druhej/ nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal 22.12.1999. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23.01.2001, sp. zn. 5T/86/2000, právoplatným dňa 25.04.2001, bol odsúdený pre trestný čin lúpeže ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 234 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a iné, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov a osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu do III. /tretej/ nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal 09.12.2011.

Súd podporne poukazuje na 14. stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, Tpj 26/2019, na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovení § 163 ods. 3 a § 165 ods. 1 Trestného poriadku, v ktorom je okrem iného uvedené, že „do kategórie faktických okolností uvedených v predchádzajúcom odseku a tvoriacich súčasť skutkovej vety patria aj skutočnosti, ktoré podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona vyvolávajú použitie osobitnej trestnej sadzby, namiesto použitia sadzby, ktorá je uvedená v kvalifikačne relevantnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, resp. namiesto sadzby iného trestu než trestu odňatia slobody, ktorá z právnej kvalifikácie činu inak vyplýva (§ 47 ods. 2, § 61 ods. 4 a 5 Trestného zákona).“ a podporne aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.04.2021, sp. zn. 6To/24/2021. Obžaloba je napísaná v súlade s citovanými rozhodnutiami, pretože sú jej skutkovej časti uvedené skutočnosti, ktoré odôvodňujú použitie § 47 ods. 2 Trestného zákona, a na základe pripojených spisov mal súd tieto skutočnosti za preukázané.

Súd pri rozhodovaní použil aj § 437 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého „ustanovenie § 47 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20220101>> sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola potrestaná za niektorý z trestných činov uvedených v § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ak osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 47 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20220101>> po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.“ a aj ustanovenie § 299a ods. 4 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, podľa ktorého „ustanovenie § 43 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/140/20050701>> sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola potrestaná za niektorý z trestných činov uvedených v § 43 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/140/20050701>> pred 1. septembrom 2003, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 43 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/140/20050701>> po 1. septembri 2003. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. septembrom 2003, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej v § 43 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/140/20050701>> neprímerane prísne.“ Podľa týchto prechodných ustanovení súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na ich použite a spomenuté dva odsúdenia Okresného súdu Spišská Nová Ves možno zohľadniť na účely aplikácie § 47 ods. 2 Tr. zák. Súd uvádza, že nezistil žiadne mimoriadne okolnosti v zmysle § 299a ods. 4 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, podľa ktorých by bolo použitie § 43 neprímerane prísne. Súd v tomto smere poukazuje na odpis registra trestov obžalovaného, v ktorom sa nachádza 13 záznamov, a to z rokov 1985, 1986, 1989, 1990, 1990, 1991, 1994, 1994, 1999, 2001, 2008, 2015 a 2019, čo súd posúdil tak, že obžalovaný má zjavne skony k páchaniu trestnej činnosti, čo vylučuje neprímeranú prísnosť pre obžalovaného v zmysle § 299a ods. 4 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon.

K celkovej obrane obžalovaného Petra F. súd uvádza, že túto považuje za účelovú, s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Obranu obžalovaného nepodporujú vykonané dôkazy, práve naopak, vykonané dôkazy obranu obžalovaného vylučujú. Obžalovaný Peter F. spáchanie skutku popieral. Výpoveď obžalovaného súd hodnotí ako nevierohodnú a nelogickú, pretože obžalovaný mal v deň, keď sa stal

skutok, ísť do Piešťan kvôli robote, pričom vôbec nevedel uviesť, na aký inzerát volal, s kým volal, s kým sa mal stretnúť, a kde presne a čo presne mal ako prácu robiť. Do R. mal odísť, avšak keď tam mal byť, nezobral si so sebou telefón, s dohodnutou osobou sa nestretol, a síce tam mal prísť v čase obeda, tak hoci sa s dohodnutou osobou vôbec nestretol, mal zostať v R. až do rána, kedy sa mal až okolo pol siedmej ráno na druhý deň vrátiť domov, hoci má doma partnerku a maloleté deti. Uvedenie takýchto nekonkrétnych skutočností, a nelogické konanie obžalovaného výrazne znižujú vierohodnosť jeho tvrdení. Podľa názoru súdu by sa za rozumné konanie obžalovaného dalo považovať to, že ak obžalovaný zistil, že si zabudol telefón a nemá sa s dotyčnou osobou ako spojiť, vzhľadom na krátku vzdialenosť medzi mestami by sa pre telefón vrátil a opätovne by kontaktoval dotyčnú osobu, prípadne ak aj v meste zostal a snažil sa nájsť si inú prácu, vrátil by sa domov za partnerkou a deťmi ešte v ten deň večer, a nezostával by v danom mieste bezcieľne až do rána nasledujúceho dňa. Obhajoba navrhla vypočuť svedkyňu Ivetu J., partnerku obžalovaného, ktorá uviedla podstatne iné skutočnosti ako obžalovaný. V ich výpovediach je niekoľko rozporov, súd poukazuje najmä na tie, že svedkyňa uviedla, že obžalovaný sa vrátil domov ešte v ten deň, v poobedňajších hodinách, možno večerných hodinách, pričom obžalovaný uviedol, že prišiel až na druhý deň ráno, a svedkyňa uviedla, že obžalovaný sa s osobou kvôli práci stretol, neskôr uviedla, že si len myslí, že sa stretli, a potom uviedla, že tuší, že ho nezobrali, pričom obžalovaný uviedol, že k stretnutiu kvôli práci vôbec nedošlo. Rozpory v ich výpovediach boli aj v tom, kto z nich volal taxík a aká bola farba taxíku. Vzhľadom na tieto rozpory neboli výpovede obžalovaného a svedkyne spôsobilé vyvrátiť alebo sponchybníť skutočnosti preukázané na základe iných, už skôr uvedených dôkazov. Vierohodnosť výpovede obžalovaného znižujú aj skutočnosti uvedené vo vykonaných znaleckých posudkoch. V znaleckom posudku znalkyne PhDr. M. U. je okrem iného uvedené, že obžalovaný tendencie k drsnosti, tvrdohlavosti a impulzivnosti hlavne v situáciách, ktorým nedokáže porozumieť, pričom sa snaží za každú cenu dosiahnuť svoj cieľ bez ohľadu na následky, sú prítomné konfabulačné obsahy v myslení, má zachované perцепčné schopnosti, ktoré mu umožňujú správne vnímať prežitú udalosť, resp. udalosť, ktorých je svedkom, ako aj okolnosti trestných činov, pre ktoré je stíhaný. Enormne je znížená úroveň jeho pamäťových schopností, takže jeho reprodukcie sú skreslené, ochudobnené o detaily, resp. vypovedá o prípade tak, ako mu to práve vyhovuje. V znaleckom posudku J.. D. J. je okrem iného uvedené, že u obžalovaného bola zistená disharmonická disocálna osobnosť, s vysokou pohotovosťou k účelovým reakciám, pseudológiám, manipulatívne konaniu, k účelovému zavádzaniu, vrátane simulácie duševnej poruchy podľa vlastných predstáv.

K tvrdeniam obžalovaného, ktorý spochybňoval postup orgánov činných v trestnom konaní, súd uvádza, že ním uvádzané pochybnosti v konaní preukázané neboli, a zároveň je na rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní, aký procesný postup zvolia. Pokiaľ obžalovaný subjektívne považuje postup orgánov činných v trestnom konaní za nelogický, to neznamená, že ich postup nelogický aj objektívne je. Súd tieto tvrdenia obžalovaného vyhodnotil ako účelové a taktické aj ako vychádzajúce z neznalosti odborného postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktorému obžalovaný vzhľadom na svoje nízke vzdelanie a nízky intelekt, čo je preukázané znaleckými posudkami, nerozumie. Právo na obhajobu obžalovaného však bolo zachované tým, že obžalovaný mal počas konania ustanoveného obhajcu.

K tvrdeniam obžalovaného ohľadom čísiel na taxislužby a toho, kto volal, kedy volal, a na aké číslo taxislužby volal, ako aj záujem obžalovaného kontaktovať z tohto dôvodu partnerku - svedka Z. J., súd uvádza, že tieto skutočnosti nepovažuje za podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, a preto odpovede na tieto otázky sú bez právneho významu k veci samej.

K námietkam obhajcu, podľa ktorých je výsluch poškodeného J. T. v prípravnom konaní a hlavnom pojednávaní nezákonný z dôvodu, že poškodenému boli zo strany vyšetrovateľa predložené dve tri fotky možného páchatela, súd uvádza, že takýto postup nespôsobuje nezákonnosť celých predmetných výpovedí, pričom súd poukazuje aj na skutočnosť, že poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný nie je páchatelom skutku, teda nemožno hovoriť o tom, že by poškodený usvedčoval obžalovaného v dôsledku postupu vyšetrovateľa.

Na základe všetkých uvedených skutočností súd dospel k záveru, že sú preukázané všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona s použitím § 47 ods. 2 Trestného zákona, § 437 ods. 5 Trestného zákona a § 43 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Z vykonaných dôkazov je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný Peter F. použil násilie voči poškodenému Milanovi T., keď ho

najprv odzadu sotil, poškodený spadol na zem, následne s využitím svojej fyzickej sily a prevahy prekonal odpor a bránenie poškodeného, ktorý sa bránil tak, že si prekříženými rukami držal vetrovku pri tele, a následne mu obžalovaný vybral z vnútorného vrecka vetrovky čiernu peňaženku spolu s finančnou hotovosťou a dal sa na útek. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie špecifikoval skutkovú vetu v časti spôsobu útoku obžalovaného a spôsobu obrany poškodeného oproti obžalobe za zachovania totožnosti skutku.

Z uvedeného konania obžalovaného je preukázaný priamy úmysel obžalovaného zmocniť sa cudzej veci, peňaženky poškodeného, pričom súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by vylučovala trestnú zodpovednosť obžalovaného. Obžalovaný spáchal čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, pretože poškodený sa narodil dňa 06.09.1955, a z uvedených skutočností je zrejmé, že práve vyšší vek poškodeného s nižšou schopnosťou aktívne sa brániť zohral úlohu pri výbere obete.

K výroku o vine za skutok v bode 2) obžaloby.

Súd odkazuje na skoršiu časť odôvodnenia rozsudku, v ktorej je uvedené, že obžalovaný vo vzťahu ku skutku v bode 2) obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 2) obžaloby, na všetky otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“, prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného vo vzťahu ku skutku v bode 2) obžaloby prijať, a súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 2) obžaloby, prijal.

K výroku o treste.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd uznal obžalovaného za vinného v bode 1) za zločin lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona s použitím § 47 ods. 2 Trestného zákona, § 437 ods. 5 Trestného zákona a § 43 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., a v bode 2) za zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. d), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, pri ukladaní trestu použil ustanovenia § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 47 ods. 2 Trestného zákona, a to z nasledovných dôvodov.

Obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločin lúpeže, spáchané dvoma skutkami, preto boli naplnené podmienky pre použitie § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého sa ukladá úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, pričom sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. Obžalovaný síce urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku v bode 2) obžaloby, avšak nakoľko popieral spáchanie skutku v bode 1) obžaloby, súd obžalovanému nemohol priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pretože túto možno priznať len vtedy, pokiaľ sa obžalovaný prizná a úprimne oľutuje všetky trestné činy, ktoré sú v konaní preukázané. Súd zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., pričom priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. zakladajú nezahladené odsúdenia uvedené v odpise registra trestov s výnimkou odsúdení Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/93/1994, Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/86/2000, a Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/31/2019, ktoré sú uvedené v skutkovej vete rozsudku, a sú okolnosťami, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby (§ 47 ods. 2 Tr. zák. a § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zák.), pretože by išlo o opakované pričítanie tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaného, čo je neprípustné.

Súd vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaného uznal za vinného zo zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona s použitím § 47 ods. 2 Trestného zákona, § 437 ods. 5 Trestného zákona a § 43 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., vzhľadom na už spomenuté dva odsúdenia Okresného súdu Spišská Nová Ves za zločin lúpeže, za ktoré mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, musel ukladať trest aj podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. prednostne pred ostatnými uvedenými ustanoveniami. K použitiu, resp. uvedeniu zákonných

ustanovení vo výroku o trest súd podporne poukazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.03.2019, sp. zn. 6Tdo/26/2018, alebo rozhodnutie Okresného súdu Trnava zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 3T/73/2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.09.2020, sp. zn. 3To/104/2020.

V zmysle § 47 ods. 2 Tr. zák. mal súd možnosť uložiť trest odňatia slobody na doživotie, uložiť trest odňatia slobody na 25 rokov, alebo ak sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa, trest kratší ako 25 rokov, nie však trest odňatia slobody pod 20 rokov.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť), ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný, a to z nasledovných dôvodov.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný v ňom má 13 záznamov z rokov 1985, 1986, 1989, 1990, 1990, 1991, 1994, 1994, 1999, 2001, 2008, 2015 a 2019, pričom sa jedná najmä o majetkovú trestnú činnosť a násilnú trestnú činnosť - trestné činy krádež, podielníctvo, ublíženie na zdraví, zanedbanie povinnej výživy a lúpež.

Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že v nej má obžalovaný 4 záznamy, z toho 3 sa týkajú priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

V znaleckom posudku znalkyne PhDr. Zuzany U., odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, č. 44/2021, zo dňa 17.05.2021, je okrem iného uvedené, že osobnosť obžalovaného je nediferencovaná, simplexná, emočne aj sociálne nezrelá, so závažnými poruchami v oblasti sociálneho kontaktu v smere nedostatku, ako aj celkových interpersonálnych ťažkostí a neuznávania autorít. Kontakt s okolím je povrchný, bez emočný, s hostilnými impulzmi. Má tendencie k drsnosti, tvrdohlavosti a impulzivnosti hlavne v situáciách ktorým nedokáže porozumieť, pričom sa snaží za každú cenu dosiahnuť svoj cieľ bez ohľadu na následky. Nemá osvojené základné mravné a morálne hodnoty a pravidlá, jeho morálna vyspelosť je v predkonvenčnom štádiu (predškolský fyzický vek), kde je jeho sociálna perspektíva sústredená na vlastnú osobu a uspokojovanie momentálnych potrieb a pudov. Nemá zvnútornené vedomie o užitočnosti konvencií, noriem a zákonov, čo potvrdzuje aj abnormne vysoká úroveň prekračovania hraníc. V záťažových situáciách prekračuje hranice cielene, správa sa ku nim ignorujúco, bezohľadne a nerešpektujúco, aby dosiahol a uspokojil svoje aktuálne potreby a pudy, čo vedie až k a delikventnému správaniu. Vo všeobecnosti je ľahostajný k ľuďom, neprispôsobivý, robiaci ťažkosti, dokáže byť krutý, neľudský, necitlivý a nesúcitný. Miestami vyhľadáva vzruch, je nepriateľský k ľuďom, v záťaži dokáže byť agresívny, ignorujúci nebezpečenstvo, pritom je silno vzrušivý. Intelekt je v rámci populačnej normy ľahko retardovaný na úroveň ľahkej debility. Najpravdepodobnejšou motiváciou konania bol finančný resp. iný materiálny zisk. Správanie obvineného Petra F. je impulzívne, doprevádzané agresivitou hlavne v záťažových situáciách a je zamerané na dosiahnutie aktuálneho cieľa, alebo potreby bez uvedomenia si následkov svojho správania. Nemé osvojené a zvnútornené základné mravné a morálne hodnoty a pravidlá, jeho morálka dosahuje fyzický predškolský vek. S poukazom na štruktúru jeho osobnosti a úroveň intelektu, ako aj doterajší bio-psycho-sociálny vývin, absenciu rodinného zázemia a stúpajúcu frekvenciu jeho doterajších trestných činov znalkyňa usudzuje, že je pre spoločnosť nebezpečný a dosiahnutie nápravy je len málo pravdepodobné. V čase spáchania skutku žil v druhovom vzťahu z ktorého pochádzajú tri maloleté deti. Odkedy je vo väzbe, družka s ním prerušila akékoľvek styky (netelefonuje, nepíše mu a nereaguje na telefonáty od neho). Nemá žiadne rodinné zázemie, jeho pôvodná rodina v podstate neexistuje. Nikdy nemal trvalý

pracovný pomer, živil sa príležitostnými brigádami, drobnými a postupne väčšími krádežami. Nemá osvojené základné pracovné návyky. Trestaný bol opakovane ako mladistvý, z čoho vyplýva, že jeho socializácie už od puberty pokračovali ako desocializácie s nerešpektovaním bežne zaužívaných noriem a pravidiel. Ako dospelý si odpykal trest vo väznici v Ružomberku 5 rokov za lúpež, v Ilave 7 rokov za lúpež, v U. bol krátko vo väzbe a následne vo väzení v Prešove za krádeže. V čase keď bol na slobode alkohol pil do opitia asi raz týždenne, mával palipsepsy. Opakovane bol psychiatricky liečený, ale po hospitalizácii nikdy lieky nebral, nepovažoval to za nutné. T. č. užíva psychofarmaká podľa predpisu psychiatria v ÚVV Leopoldov. S poukazom na jeho doterajšiu kriminogénnu minulosť, ako aj na jeho vyššie uvedené osobnostné vlastnosti a intelektové schopnosti znalkyňa nepredpokladá možnosť jeho úspešnej resocializácie.

V znaleckom posudku znalkyne MUDr. D. J., odbor zdravotníctvo, odvetvie psychiatrická ambulancia, č. 21/2021, zo dňa 17.05.2021, je okrem iného uvedené, že o obžalovaného bola zistená porucha osobnosti disociálna a závislosť od alkoholu, v čase spáchania skutkov vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať, v dôsledku závislosti od alkoholu je pobyt na slobode nebezpečný pre spoločnosť, použitie alkoholu potencuje konanie, vyplývajúce z jeho disharmonickej-disociálnej osobnosti, netrpí psychickou poruchou, ktorá by negatívne ovplyvňovala jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti.

S poukazom na 13 záznamov v registri trestov, čo súd hodnotí ako vysoký počet záznamov, ďalej vzhľadom na dlhé obdobie páchania trestnej činnosti obžalovaným od roku 1985 až do roku 2021, t. j. od obdobia, kedy bol obžalovaný mladistvý až po súčasnú dospelosť, na doterajšie výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody (2 mesiace, 5 mesiacov, 2 roky, 6 mesiacov, 13 mesiacov, 5 rokov, 9 mesiacov, 7 rokov a 8 mesiacov, 2 roky a 6 mesiacov) a najmä vzhľadom na závery citovaných znaleckých posudkov, v ktorých je podrobne opísaná osobnosť obžalovaného, súd dospel k záveru, že nie sú dané žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli dôvodom na uloženie trestu odňatia slobody kratšieho ako 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Následne súd posudzoval, či sú alebo nie sú splnené podmienky uvedené v § 47 ods. 2 v spojení s § 47 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, ktoré musia byť splnené kumulatívne.

Súd dospel k záveru, že podmienka na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie podľa § 47 ods. 2 v spojení s § 47 ods. 1 písm. b) Tr. zák. splnená nie je.

Podľa citovaného ustanovenia § 47 ods. 1 písm. b) Tr. zák. trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to Trestný zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa rozhodnutia R 33/2007: Záver o tom, či nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody nad pätnásť až do dvadsiatich piatich rokov [podmienka uvedená v § 29 ods. 3 písm. c) TZ účinného do 1. januára 2006], resp. na dobu do dvadsaťpäť rokov [podmienka uvedená v § 47 ods. 1 písm. b) Trestného zákona účinného od 1. januára 2006], je právnou otázkou, ktorej riešenie patrí do výlučnej právomoci súdu. Na tom nič nemení skutočnosť, že súd vychádza aj zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, ktorého úlohou je na podklade určených osobnostných, symptomatických a spoločenských faktorov poskytnúť súdu závery pre vyhodnotenie resocializačnej prognózy páchatel'a. Formuláciou tejto podmienky („nie je nádej“) zákon stanovuje, že nestačí nedostatok istoty, že sa páchatel' napraviť trestom kratšieho trvania, ale naopak, vyžaduje sa rozumná istota (prognóza) vychádzajúca zo súčasných znalostí o možnosti napraviť páchatel'a trestom odňatia slobody časovo obmedzeným na dobu do dvadsaťpäť rokov.

V znaleckom posudku znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej je smerom k náprave a resocializácii obžalovaného uvedené, že s poukazom na štruktúru osobnosti obžalovaného a úroveň jeho intelektu, ako aj doterajší bio-psycho-sociálny vývin, absenciu rodinného zázemia a stúpajúcu frekvenciu jeho doterajších trestných činov znalkyňa usudzuje, že je pre spoločnosť nebezpečný a dosiahnutie nápravy je len málo pravdepodobné, a že s poukazom na jeho doterajšiu kriminogénnu minulosť, ako aj na jeho vyššie uvedené osobnostné vlastnosti a intelektové schopnosti znalkyňa nepredpokladá možnosť jeho úspešnej resocializácie.

Súd, posudzujúc všetky okolnosti prejednávanej veci dospel k záveru, že závery znaleckého posudku sami o sebe nepreukazujú, že nie je nádej, že by obžalovaného bolo možné napraviť trestom odňatia slobody do dvadsaťpäť rokov. V prvom rade súd uvádza, že pojem „nie je nádej“ je podľa názoru súdu silnejší pojem, ako „málo pravdepodobná náprava“ alebo „nepredpokladaná úspešná resocializácia“. Pojem „nie je nádej“ súd vykladá tak, že sa vyžaduje takmer istota. Pokiaľ znalkyňa používa pojmy o predpokladoch a pravdepodobnosti, pri týchto pojmoch existuje nejaká miera, t. j. či je napr. pravdepodobnosť minimálna, menšia, väčšia a podobne, čo je potrebné vykladať v prospech obžalovaného. Súd je tiež toho názoru, že uvedené pojmy je potrebné vykladať v postupnosti od najmiernejšieho po najprísnejší, t. j. od „malá pravdepodobnosť“, „nie je nádej“ až po „istotu“, t. j. súd pojmy „malá pravdepodobnosť“ a „nie je nádej“ nepovažuje za synonymá. Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že zo znaleckých posudkov vyplýva, že obžalovaný je závislý na alkohole, avšak z odpisu registra trestov vyplýva, že doposiaľ mu nebolo uložené ochranné protialkoholické liečenie, ktoré by mohlo pomôcť odstrániť jednu z príčin protiprávneho konania obžalovaného. Súd tiež poukazuje na povahu a spôsob spáchaného trestného činu, ako aj skorších trestných činov - lúpeží posudzovaných na účely použitia § 47 ods. 2 Tr. zák., z ktorých podľa názoru súdu vyplýva, že spôsob spáchania činu sa žiadnym spôsobom nevymyká iným častým spôsobom spáchania tohto trestného činu. Konanie obžalovaného voči poškodenému nemožno hodnotiť ako surové, drastické, brutálne alebo spôsobujúce nepredstaviteľné útrapy, a z konania obžalovaného možno tiež dospieť k záveru, že po získaní peňaženky od konania upustil a snažil sa utiecť, pričom ako bol dobehnutý, nekládol nejaký fyzický odpor. Nemožno teda dospieť k záveru, že obžalovaný by si násilné konanie voči poškodenému nejakým spôsobom užíval. Súd týmto žiadnym spôsobom nezľahčuje spáchaný trestný čin, ale snaží sa predostrieť úvahy, z ktorých vychádzal pri rozhodovaní medzi uložením trestu odňatia slobody na doživotie a trestu odňatia slobody na 25 rokov. Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol dokonca z trestu uloženého mu rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23.01.2001, sp. zn. 5T/86/2000, vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov (najdlhší trest odňatia slobody, ktorý doposiaľ obžalovaný vykonával) podmienčne prepustený, teda konajúci súd dospel k záveru, že od obžalovaného možno v budúcnosti očakávať vedenie riadneho života. Neskôr mu bol nariadený výkon zvyšku trestu pre spáchanie trestného činu krádeže počas plynutia skúšobnej doby. Po výkone trestu odňatia slobody sa obžalovaný dopúšťal majetkovej trestnej činnosti, pričom naposledy mu bol rozhodnutím Okresného súdu Poprad zo dňa 07.05.2019, sp. zn. 4T/31/2019, uložený „len“ podmienčný trest. Súd si je vedomý skutočnosti, že s poukazom na závery znaleckých posudkov a odpis registra trestov má obžalovaný evidentné a dlhodobé sklony k páchaniu trestnej činnosti, avšak s poukazom na uvedené skutočnosti je toho názoru, že nie je dôvod na ukladanie najprísnejšieho trestu, aký Trestný zákon pozná, a to trestu odňatia slobody na doživotie.

Vzhľadom na už uvedené skutočnosti, ako aj skutočnosť, že obžalovaný by v čase konca výkonu 25 ročného trestu odňatia slobody mal viac ako 70 rokov, súd dospel k záveru, že nie je preukázané, že by páchatela nebolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov, a bolo by preto potrebné ukladať trest odňatia slobody na doživotie.

Z týchto všetkých dôvodov súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, a to s poukazom na citovaný obsah znaleckých posudkov týkajúcich sa obžalovaného a jeho početnú trestnú minulosť vyplývajúcu z odpisu registra trestov, keď dospel k záveru, že so zreteľom na závažnosť trestného činu (opakovaná lúpež) a mieru narušenia obžalovaného má za to, že v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Za iných okolností by súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko nebol daný žiadny z dôvodov podľa § 48 ods. 3 Tr. zák., avšak súd s poukazom na obsah znaleckých posudkov použil ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. a zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

K výroku o ochrannom opatrení a náhrade škody.

Súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, a to s poukazom na závery znaleckého posudku znalkyne MUDr. Daniely

J., odbor zdravotníctvo, odvetvie psychiatrická ambulancia, č. 21/2021, zo dňa 17.05.2021, v ktorom uviedla, že u obžalovaného bola zistená závislosť na alkohole a je odôvodnenie pre nariadenie ochrannej protialkoholickojej liečby ambulantnou formou.

Súd poškodeného Milana T. s celým nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede svedka Jozefa X., vyplýva, že poškodenému bola peňaženka vrátená, boli v nej peniaze, presnú sumu si svedok nepamätal. Z vykonaného dokazovania nebolo možné ustáliť presnú sumu, ktorá bola poškodenému vrátená, a teda nebolo možné ustáliť ani presnú sumu, ktorá mu mala byť odcudzená, pričom súd sumu uvádzanú poškodeným nepovažoval z dôvodu zdravotného stavu poškodeného za dostatočnú pre rozhodnutie o uložení povinnosti nahradiť škodu. Súd preto postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného J. T. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu vo výške 140,00 Eur poškodenému T. U., a to z dôvodu, že táto suma bola uvedená v skutku, ku ktorému obžalovaný spravil vyhlásenie o vine, pričom poškodenému T. U. neboli vrátené žiadne peniaze. Súd preto nemal pochybnosti o náhrade škody vo výške 140,0 Eur a preto uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por., pričom poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody, t. j. prevyšujúcim sumu 140,00 Eur, odkázal na civilný proces postupom podľa § 288 ods. 2 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.